

Bilgi ve teknolojinin üretim kaynağı, toplumun kalkınması için insana yapılan yatırımların yoğunlaştığı kurumlar olan üniversitelerimiz, yüzlerce sorunlarıyla birlikte yeni öğretim yılına başladılar. ÜNİVERSİTE ÖZERKLİĞİNİN KISITLANMASI, ÖZERKLİĞE YARAŞIR ORGANİK BİR İDARİ DENETİM SİSTEMİN YOKLUĞU, ÖĞRETİM ÜYESİ AÇIĞI, ÜNİVERSİTE-HALK İLİŞKİLERİNDE KOPUKLUK, Öğretim üyelerinin ücretlerinin düşüklüğü, öğrencilerin harç, barınma, beslenme gibi sorunları, belki de üniversitelerin öncelikli çözülmesi gereken sorunlarıdır.

Üniversitelerin; görevlerini yapabilmeleri için; YAPISI-İŞLEYİŞİ-ORGANLARI-PROGRAM ve ÇALIŞMALARI yönünden tümüyle özerk olması gerekir. Üniversiteler ortaçağdan bu yana merkezi idareden bağımsız yönetim kurumu olarak varlıklarını korumuşlardır. Bu süreçte, bilimsel araştırma ve öğretim faaliyetinin ve bu faaliyeti yürüten kişilerin bağımsızlığı sürekli evrime uğramıştır. Baskıcı rejimlerin hâkim olduğu dönemlerde, "ülke kiminse üniversite onundur" kuralı, demokratik yönetimde geçerli değildir. Üniversitelerin özerkliğinin üç temel ayağı; Akademik, mali ve idari özerkliktir. Bilimsel özerkliğin temeli, bilimsel araştırma ve yayma özgürlüğüdür. Üniversite organlarının, üniversite dışındaki makamlar tarafından hiç bir şekilde görevlerinden alınamaması demek olan İdari özerklik; üniversite binalarına veya kampüsüne değil, üniversite organlarına, öğretim üyelerine ve öğrencilere tanınmıştır. 1982 Anayasası, üniversitelerin idari özerkliğini kaldırmıştır. Yürütme organı; üniversitelere yönlendirir ve yönetir olmuştur. Üniversitelerin organlarının; atamayla işbaşına gelmesi sonucunda Bilimsel araştırma ve uygulamanın ihtiyaçlarından ziyade, hükümetlerin politikaları yönünde kararlar alınıp, uygulanması sonucunu doğurmuştur. Üniversitelerin, hizmetlerini iyi, düzgün ve kesintisiz yürütebilmeleri; organik bir idari denetim sisteminin varlığı ile mümkündür. Organik idari denetim, demokrasinin temeli olan kuvvetler ayrımı ve kuvvetlerin birbirlerini denetlemesi ve dengelemesi ilkesinin, idare teşkilatına yansımaları olup daha özgür bilimsel öğretim, araştırma ve uygulama imkânı sağlar. Bugün Üniversitelerin çoğunda yeterli öğretim üyesi yoktur. Hiç profesörü bulunmayan, hatta bazı dersleri verecek öğretim üyesi dahi bulunmayan üniversiteler vardır. Gelişmekte olan üniversiteler, araç-gereç ve akademik personel azlığından dolayı, faaliyetlerini sürdürememektedir. Bu durum, gelişmiş üniversite öğrencileriyle gelişmekte olan üniversite öğrencileri arasında fırsat eşitsizliğine yol açmaktadır.

Çağımızda bir üniversitenin yaptığı BİLİMSEL-TEKNİK-KÜLTÜREL kamu hizmetinin; Öğretim-araştırma ve araştırma sonuçlarını halka götürme olmak üzere üç temel boyutu vardır. Kronikleşen sorunlar, bu güne kadar bir bütünsellik içinde ele alınıp çözülmediğinden Üniversiteler gelişip topluma yön gösterememekte, üç boyutlu kamu hizmetini yerine getirememektedirler. Bu nedenle;

Üniversite özerkliğinin aşırı kısıtlanması, Öğretim üyesi açığı, öğretim üyelerinin maaşlarının ve özlük haklarının yetersizliği, akademik kariyer ve yükselmelerde karşılaşılan zorluklar, Üniversite-Halk ilişkilerindeki kopukluk, Üniversiteye girecek öğrencilerin ödediği dersane ücretleri, çocuklarda ve ailelerde yaşanan travmalar, öğrencilerin; burs, yurt, yeme, içme ve benzer ihtiyaçlarının karşılanamamakta yetersizlikler, ailesinin mali gücünün azlığından öğrencilerin

üniversiteyi bırakmak zorunda kalmaları, araç-gereç ve akademik personel azlığından dolayı, bilimsel faaliyetleri sürdürmekte karşılaşılan güçlükler, Bilgi çağını yakalamada gelişmiş üniversite-gelişmekte olan üniversite öğrencileri arasındaki fırsat eşitsizliği ve diğer tüm yönlerden üniversitelerin içinde bulunduğu sorunların tespiti ve sorunların giderilmesi için zorunlu ve gerekli önlemlerin ivedi olarak alınmasının sağlanması için Anayasanın ve Meclis İçtüzüğü'nün ilgili madde hükümleri uyarınca meclis araştırması yapılmasını saygıyla dileriz.

1. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
2. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
3. Sacid YILDIZ - İstanbul
4. Atila EMEK - Antalya
5. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
6. Çetin SOYSAL - İstanbul
7. Gürol ERGİN - Muğla
8. Fevzi TOPUZ - Muğla
9. Kemal DEMİREL - Bursa
10. İsa GÖK - Mersin
11. Ali OKSAL - Mersin
12. Rahmi GÜNER - Ordu
13. Turgut DİBEK - Kırklareli
14. Malik Ecder ÖZDEMİR - Sivas
15. Bülent BARATALI - İzmir
16. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
17. Halil ÜNLÜTEPE - Afyonkarahisar
18. Tayfur SÜNER - Antalya
19. Osman KAPTAN - Antalya
20. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
21. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
22. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
23. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
24. Hüsnü ÇÖLLÜ - Antalya
25. Tekin BİNGÖL - Ankara
26. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
27. M. Akif HAMZAÇEBİ - Trabzon
28. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
29. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale